

9. Devátý žalobní důvod: Mechanika zařazování do intervalů stanovená v nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 je v rozporu s předpisy vyšší právní třídy

Zařazení do rizikových intervalů podle přílohy I kroku 2 nařízení v přenesené pravomoci vede ke zjevně nespravedlivým výsledkům, a je tedy v rozporu se zásadou orientace na rizikový profil a s obecnou zásadou rovného zacházení.

- (¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

Žaloba podaná dne 6. července 2022 – Max Heinr. Sutor v. SRB

(Věc T-423/22)

(2022/C 359/98)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburk, Německo) (zástupci: A. Glos, M. Rätz, T. Kreft a H.-U. Klöppel, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 11. dubna 2022 o výpočtu příspěvků předem na rok 2022 do Jednotného fondu pro řešení krizí (č. SRB/ES/2022/18) v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně následující žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení čl. 5 odst. 1 písm. e) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 (¹), protože žalovaný nevyloučil z výpočtu příspěvku na rok 2022 finanční prostředky klientů, které žalobkyně spravuje jako svěřenský správce. Článek 5 odst. 1 písm. e) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 má být použit v případě takovýchto finančních prostředků klientů, které jsou chráněny před platební neschopností, protože podle jasného znění tohoto ustanovení splňují znaky jeho skutkové podstaty.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady proporcionality ve smyslu požadavků uvedených v čl. 70 odst. 2 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 806/2014 (²) ve spojení s čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU (³) tím, že rozhodnutí pouze na základě fiduciárních bezrizikových závazků, které žalobkyně vykazala v rozvaze, stanovila násobně vyšší příspěvek. Rozhodnutí není ani vhodné, ani nezbytné pro dosažení cílů sledovaných příspěvkem a nevýhody způsobené tímto rozhodnutím nejsou přiměřené ve vztahu ke sledovaným cílům.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady rovného zacházení, protože rozhodnutí zavádí rozdílné zacházení s žalobkyní v porovnání s úvěrovými institucemi, jejichž vnitrostátní účetní standardy nevyžadují vykazování fiduciárních závazků nebo které vedou rozvahu podle IFRS (International Financial Reporting Standards) a investičními podniky, které současně nemají povolení úvěrové instituce, a které spravují finanční prostředky klientů, aniž by toto rozdílné zacházení bylo objektivně odůvodněno.

4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení článku 16 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“), protože zahrnutí bezrizikových fiduciárních závazků do vyměřovacího základu vede ke značnému zvýšení příspěvku žalobkyně na rok 2022.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení článku 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU, protože rozhodnutí omezuje žalobkyni ve svobodném výkonu její hospodářské činnosti v členském státě jejího hlavního sídla, toto omezení je nepřiměřené a diskriminuje žalobkyni vůči investičním podnikům usazeným v jiných členských státech, které mají rovněž povolení jako úvěrová instituce.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z porušení práva být vyslechnut zakotveného v čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. a) Listiny, protože žalovaný poskytl žalobkyni nedostatečnou lhůtu pro konzultace pouze v rozsahu jedenácti pracovních dnů pro kontrolu návrhu rozhodnutí a vypracování vyjádření v rámci konzultace.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 41 odst. 1 a odst. 2 písm. c) Listiny, jakož i čl. 296 odst. 2 SFEU, protože žalobkyně není na základě odůvodnění napadeného rozhodnutí schopna náležitě ověřit výši svého příspěvku.
8. Osmý žalobní důvod vycházející z porušení zásady účinné právní ochrany zakotvené v čl. 47 odst. 1 Listiny, protože žalobkyně není z důvodu nedostatečného odůvodnění schopna přiměřeně pochopit resp. napadnout správnost rozhodnutí.
9. Devátý žalobní důvod vycházející z neplatnosti vyměřovacího základu stanoveného podle čl. 14 odst. 2, čl. 3 bodu 11 ve spojení s čl. 5 odst. 1 písm. e), čl. 3 bodem 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, pokud by měl být vykládán v tom smyslu, že fiduciární závazky investičních podniků, které mají rovněž povolení vykonávat činnost úvěrové instituce, je nutno zohlednit pro výpočet příspěvku, protože by se jednalo o porušení čl. 103 odst. 7 směrnice 2014/59/EU, jakož i zásady rovného zacházení, článku 16 Listiny a článku 49 SFEU ve spojení s článkem 54 SFEU.

(¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).

(²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

(³) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).

Žaloba podaná dne 6. července 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki v. SRB

(Věc T-431/22)

(2022/C 359/99)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsinky, Finsko) (zástupci: H. Berger a M. Weber, advokáti)

Žalovaný: Jednotný výbor pro řešení krizí

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí (SRB) ze dne 11. dubna 2022, dokument č. SRB/ES/2022/18, včetně Příloh I, II a III, v rozsahu, v němž se týkají příspěvku předem žalobkyně, a

— uložil SRB náhradu nákladů řízení.